

Namibia setter spor

Effekten av Namibiaforeningens arbeid med studentutveksling fra 1998 - 2008

Innholdsfortegnelse

Innholdsfortegnelse	2
Innledning	2
Oppsummering av spørreundersøkelsen	3
Konklusjon	6
Vedlegg 1 – spørreskjema	7
Vedlegg 2 – oversikt over antall studenter og fagkretser	7
Vedlegg 3 – personlige erfaringer fra Birgit Andresen	8

Forsidefoto

Rektor Nomza Kleinert, ??, Nina Alexandra Fløisand og ?? med elever ved Windhoek Special School for Death and Blind, februar 2009.
Foto: Kirsten Bjerkestrand.

Innledning

Namibiaforeningen har samarbeid med sju norske høyskoler: Gjøvik, Hedmark, Lillehammer, Oslo, Sør-Trøndelag, Volda og Østfold, og i 2008 sendte vi i alt 86 studenter til Namibia på praksis eller feltarbeid. Det ble holdt 12 kursdager à 5 timer i Norge med tilsvarende antall oppfølgingskurs på kontoret vårt i Windhoek snart etter at studentene kom til landet.

Det er snart 13 år siden de første norske studentene hadde praksisperiode i Namibia, og disse var sykepleierstudenter fra Høgskolen i Hedmark som dro til Elverums vennskapsby Tsumeb. Etter hvert som ryktet gikk til studentenes venner og kjente om dette praksisoppholdet, begynte Namibiaforeningen å få de første forespørsleene fra studenter fra andre høyskoler. Dette falt sammen med at foreningen opprettet prosjektet "Brubygging" og ansatte en prosjektleder som bl.a. kunne ta seg av henvendelser fra interesserte studenter. Siden Namibiaforeningen syntes det var interessant at studenter ville til Namibia, støttet vi dem på alle måter med å legge forholdene til rette, og de første årene bidro foreningen til og med økonomisk for å gjøre det mulig for studentene å reise og være i Namibia i flere uker.

Til å begynne med dreide oppholdet seg om fire til seks uker, men nå er det mest vanlig at studentene er i Namibia i tre måneder. Ganske raskt steg antallet interesserte studenter i en slik grad at foreningen måtte slutte med å

gi dem økonomisk bidrag. Dessuten fikk studentene etter hvert stipend eller ekstra lån for slike opphold i utlandet.

Foreningen inngikk avtaler med høyskolene og får kompensasjon for arbeidet det innebærer å legge til rette for og følge opp studentene. Dessuten holder vi et dagskurs for samtlige studenter som skal av sted. Kurset inneholder forelesninger om bl.a. namibisk historie og sosiale forhold samt praktiske og etiske problemstillinger i møte med en fremmed kultur.

I tillegg til Høgskolen i Hedmark HH (sykepleie, allmenn- og førskolelærer), som det hele naturlig nok startet med, har vi samarbeidsavtaler med fem andre høyskoler: Lillehammer HiL (sosionom og barnevern), Gjøvik HiG (sykepleie), Oslo HiO (sykepleie, ergoterapi, allmenn- og førskolelærer, sosionom, barnevern, radiografi, fysioterapi, Østfold HiØ (barnevern, vernepleie fra 2009) og Sør-Trøndelag HiST (sykepleie). Antall studenter som reiser har de siste fem årene variert mellom 82 og 117.

Studentene har praksis på ulike steder i Namibia. I hovedstaden Windhoek er alle sykepleier-, ergoterapi- og radiografstudentene samlet på byens sykehus (etter bestemmelse fra namibiske myndigheter). Der er også grupper av barnevernstudenter og sosionomer på skole for døve, rehabiliteringssted for førstegangskriminelle, prosjekter for gate-

barn og andre utsatte barn. I Otjiwarongo er førskole- og allmennlærerstudenter fra HiO. Elverums vennskapsby, Tsumeb, tar imot førskolelærer- og allmennlærerstudenter fra HH samt sosionomstudenter fra HiL. Til Oshakati/Ongwediva drar ergoterapistudenter fra HiO til en bedrift/verksted ledet og drevet av fysisk funksjonshemmede, og barnevern/sosionomstudenter fra HiL til en skole for døve og blinde (i noen år også til et internat for fysisk funksjonshemmede i Ombalantu).

Vi har gjort spredte forsøk på å etablere praksisplasser for studenter i Walvis Bay, Rehobot og Grootfontein, men det er de ovenfornevnte stedene som er godt etablerte og fungerer tilfredsstillende.

Etter som rundt 700 norske studenter har hatt praksis eller feltarbeid i Namibia siden 1996, søkte vi Norad om midler til å foreta en spørreundersøkelse om betydningen av oppholdet i Namibia til et utvalg av disse studentene. Spørreskjemaet ble sendt elektronisk (vedlegg 1).

Det er Namibiaforeningens oppgave å finne egnede praksisplasser i Namibia og etablere kontakten mellom institusjonene og hver enkelt avdeling på høyskolene samt sørge for at de skriver og undertegner avtaler. Slike avtaler må begge parter kunne vise til overfor namibiske myndigheter.

Oppsummering av undersøkelsen

Vi valgte å sende spørreskjemaet til studenter som var i Namibia i tidsrommet 1998 – 2008. Med forbehold om at oversikten vi har over antall studenter ikke er hundre prosent, regner vi at 657 studenter var i Namibia i denne tiårsperioden. Siden studentene fra de første årene verken hadde mobiltelefon eller e-post-adresser, var det en stor jobb å oppspore disse. Vi lyktes med en god del, men mange har vi ikke fått fatt i uten altfor stor og tidkrevende innsats. Derfor ble skjemaet sendt til 540 tidligere studenter. Om alle har mottatt skjemaet, vet vi naturligvis ikke, derfor er det enkelte usikkerhetsmomenter mht antall. Vi har mottatt 86 svar, tilsvarende ca 16 %.

22 studenter svarer ja på at oppholdet i Namibia har påvirket videre utdanningsvalg, mens 60 svarer nei. Når det spørres om oppholdet i Namibia har påvirket deres yrkesvalg, svarer 25 ja og 58 nei.

På spørsmålet om oppholdet i Namibia hadde en verdi utover det en praksisperiode i Norge ville ha gitt, svarer 84 ja og ingen nei. 39 svarer for eksempel at de har fått et nytt perspektiv på ting og økt kulturforståelse, mens 16 understreker at de lærte mye om seg selv, om sterke og svake sider og at de vokste både faglig og personlig under oppholdet. Hele 77 svarte ja på om oppholdet har hatt betydning for engasjement, verdisyn og eventuelle handlinger i etterkant, mens 6 svarte nei. Av de seks var det én som begrunnet det med at vedkommende var engasjert på forhånd.

Nøkkeltall

Antall studenter i Namibia i løpet av tiåret 1998-2008: 657

I alt sendt ut 540 spørreskjema, 86 svar = ca 16 %

Antall studenter fra ulike fagkretser opp

gjennom årene (se vedlegg 2).

Det var bare sykepleierstudenter, allmennlærerstudenter og førskolelærerstudenter som reiste det første året og disse fagkretsene har fortsatt i alle årene etterpå. I 2000 reiste i tillegg vernepleierstudenter (det eneste kullet hittil). Fra 2001 sosionomstudenter, fra 2002 radiografstudenter, fra 2003 ergoterapistudenter og barnevernstudenter, og fra 2005 utviklingsstudenter. Det er interessant å se at av de 11 som reiste ut i skoleåret 1998/99 svarte over halvparten, for øvrig varierer svarprosenten en god del fra år til år.

Siden studentene var enten midt i studiet eller på slutten av det, ba vi dem svare på om oppholdet i Namibia hadde påvirket videre utdanningsvalg og senere yrkesvalg noe tabellen på neste side viser. Tabellen under viser antall studenter som har svart i forhold til hvor mange som reiste de ulike årene.

Årstall	2008	2007	2006	2005	2004	2003	2002	2001	2000	1998/99
Antall svar	13	17	8	17	14	4	3	5	0	5
Antall studenter totalt	86	100	90	117	82	52	47	34	10	11

Bildet viser underskriving av samarbeidsavtale mellom Høgskolen i Hedmark og ressurscenteret i Tsumeb. Fra venstre bak: Harald Smedstad, Stein Frøysang og Inger Haug. Sittende foran: Erik Mønnes og Veeza Kasiringua. Foto: Birgit Andresen

	Har oppholdet i Namibia påvirket ditt utdanningsvalg?			Har oppholdet i Namibia påvirket ditt yrkesvalg?	
	Ja	Nei		Ja	Nei
Sykepleie	6	17	Sykepleie	5	18
Ergoterapi	2	2	Ergoterapi	3	2
Sosionom	4	4	Sosionom	3	5
Lærer	4	14	Lærer	5	13
Barnevern	3	9	Barnevern	5	7
Utviklingsstudier	1	7	Utviklingsstudier	1	7
Verneplaier	-	1	Vernepleier	-	1
Førskolelærer	2	6	Førskolelærer	3	5
Totalt	22	60	Totalt	25	58

Begrunnelsene for at såpass mange svarte ja på utdanningsvalget, er eksempelvis:

Sykepleier

- Oppholdet styrket meg i avgjørelsen om å jobbe i Afrika når jeg tar videreutdanning i operasjonssykepleie for å kunne bedre mine muligheter for å jobbe i en av de store organisasjonene, for eksempel Røde Kors.(2005)
- Ser behovet for økt forebyggende arbeid, går nå master i folkehelsevitenskap (2006)
- Videreutdanning gjør det lettere å få engasjement i organisasjoner som sender sykepleiere til Afrika. Tar videreutdanning i intensivsykepleie (2003)

Førskole- og allmennfaglærer

- Forsterket ønsket om å bli lærer og bidro til en bevisstgjøring av hva det handler om å jobbe som lærer. (2004)
- Vurderer videre studier innen internasjonal utdanning (2008)
- Var sikker på å bli førskolelærer før oppholdet, men det styrket virkelig motivasjonen videre i utdanningen. (2006)
- Førte til at jeg tok u-landsstudiet som påbyggingsår. (1999)
- Har spesialisert meg innenfor flerkulturell pedagogikk, først på grunnfagsnivå, senere på master (1999)
- Tok feltarbeid til master i Namibia også.
- Har spesialisert meg innenfor flerkulturell pedagogikk
- En som har et brennende engasjement for bevaring av truede dyrearter og stor kunnskap om natur og dyreliv, knyttet kontakt med utdannings-ansvarlig ved Nasjonalmuseet i Namibia. Han samlet dyr til museet og drev opplæring ved

skolene han hadde praksis ved. Denne tidligere studenten videreutdanner seg nå innfor fagfeltet i USA og har sterkt ønske om å dra tilbake til Namibia for å undervise i naturfag der.

Sosionom og barnevern

- Oppholdet har gitt meg mer motivasjon og bedre forståelse for hva sosialt arbeid innebærer. Det har gitt meg personlig mot til å fortsette utdanningen, til å gi meg styrke og motivasjon til å reise to måneder til India som en del av utdanningen året etter Namibia, og ikke minst til å jobbe med flerkulturelle mennesker (2006) Tilsvarende fra 2008
- Jeg er blitt bevisst på mitt ønske om å jobbe med minoritetsgrupper i Norge og har valgt videre utdanning i juss for å få en bredere kompetanse – og dermed jobbe med innvandrere i fremtiden.
- Fikk enda mer lyst til å arbeide med barn og unge.
- Økt interesse for utviklingsarbeid og har vært med på å påvirke mitt valg av masterutdanning. (2004)
- Blitt mer opptatt av barns rettigheter, derfor master i retts sosiologi med fokus på dette (2004)
- Ble veldig interessert i den afrikanske kulturen, samt den døve kulturen. Har søkt skole et år for å lære meg tegnspråk. (2008) (Hadde praksis på en døveskole)

Ergoterapi

- Jeg tvilte lenge på utdannelsen, men oppholdet i Namibia fikk meg til å innse at det er mange valgmuligheter og mange områder innenfor ergoterapi.(2004)
- Jeg tar videreutdanning innen spesialpedagogikk og ønsker i fremtiden å jobbe med barn med spesielle behov. All

erfaring fra praksisen i Namibia, og spesielt møte med barna med ulike funksjonshemninger har bidratt til at jeg har tatt dette valget. (2005)

Andre fag

- Tidl. Idrettshøgskolen: Jeg fant ut at jeg ville studere noe som kunne få meg tilbake til Namibia en gang i fremtiden og byttet da studiet til utviklingsstudiet. 2005/6
- Oppholdet i Namibia ga meg mulighet til å bli kjent med en ny kultur. Jeg var allerede "Afrika-frelst" og de tre månedene i Namibia forsterket mine følelser for akkurat dette kontinentet og menneskene der. Jeg ble veldig interessert i tropisk landbruk og de utfordringene de står overfor (2006)
- Oppholdet med feltarbeid som utviklingsstudent inspirerte til mastergrad i antropologi med obligatorisk feltarbeid i ett semester.(2005)

Begrunnelsene for at såpass mange svarte ja eller delvis ja på yrkesvalget, er eksempelvis:

- Har valgt å jobbe videre med flerkulturelt arbeid. Er icdp-veileder og inspirasjonen kom delvis etter opplevelsen av å være "annerledes".
- Valgte en flerkulturell barnehage.
- Startet egen bedrift innen klær, kunst og design – kjøper varer fra Namibia og hjelper en barnehage i Katutura. (ved siden av lærerjobb)
- Ga meg reiselyst og jobb med språkreiser og utveksling
- Vil jobbe med barn og unge fra forskjellige kulturer og med forskjellige nasjonalitet.
- Ble først styremedlem og senere ansatt som informasjons- og markedsansvarlig

- i en norsk bistandsorganisasjon.
- Har gitt meg større tro på meg selv og valg av yrket mitt som sosionom. Norge blir stadig mer flerkulturelt og nye landsmenn skal tilpasse seg samfunnet. I møte med andre mennesker får jeg bruk for erfaringer og opplevelser fra Namibia.
- Hadde en formening før praksis om at jeg ønsket å jobbe i utlandet. Fikk bekreftet under praksis at dette er det rette for meg, at jeg evner å jobbe, bo og leve i et fremmed land med en fremmed kultur og at jeg trives med det.
- Ønsker å jobbe med minoritetsgrupper, med innvandrere i asylmottak og ved læresteder. (flere)
- Fikk styrket at jeg hadde valgt riktig yrkesutdanning (flere)
- Endret mening angående hva innenfor barnevern jeg vil jobbe med, dvs. ungdom og ikke barn.
- Ga inspirasjon til å jobbe med utviklingsspørsmål og ikke minst gitt økt lyst til å jobbe i utlandet.

- Forsterket det engasjementet jeg hadde for det sørlige Afrika fra før.
- Lærte mye om meg selv og om mine sterke og svake sider. Vokste mye personlig. Oppholdet satte dype spor i meg både faglig og personlig. (16 svarte slik)
- Fikk nært og vedvarende vennskap med de jeg reiste sammen med.
- Fikk venner og knyttet bånd i Namibia (flere)
- Blitt mer tolerant, imøtekommende, nysgjerrig og åpen overfor nye landsmenn og andre mennesker (7 svarte slik)
- Utvidet vennekrets hjemme, ingen fremmedfrykt pga erfaringene fra N.
- Åpen for forandringer og at det finnes mer enn én måte å nå fram til personer på og mer enn én løsning på et problem.
- Har alltid hatt et sterkt engasjement, men nå er det grunnet i mer kunnskap enn før.
- Holdt foredrag om Namibia, vist lysbilder, fortalt "alle" på jobb og privat.

- Nytt syn på det norske skolesystemet, metoder, struktur, disiplin, lærer-elevroller etc.
- Ble enda mer engasjert i studentarbeidet ved høyskolen og tok initiativ til å opprette en kontaktgruppe for utvekslingsstudenter ved mitt studiested. Deltar i Røde Kors' flyktningguidetjeneste.
- Har kuttet ut å sløse bort tiden min på kveldstid. Uten tilgang til TV kom gode samtaler i sentrum, og dette syntes jeg var så hyggelig og deilig at jeg "innførte" dette hjemme også.
- Fått erfaring som danner motvekt til livet jeg ellers lever.
- Har startet vennsapsprosjekt mellom egen barnehage i Norge og en av barnehagene i Namibia.
- Tenker mye mer over hvordan fargede kan føle seg i vårt samfunn etter at jeg selv følte – som eneste hvit – å se annerledes ut enn alle de andre. Tenker mye mer over rasisme, likeverd etc i min yrkesutøvelse (psykiatrisk sykepleier) og privat.

De som svarte nei på disse spørsmålene har stort sett ikke svart noe mer. Flere er fortsatt studenter og vet ikke ennå.

Hadde oppholdet i Namibia en verdi utover det et praksisopphold i Norge ville ha gitt?	
Ja	84
Nei	0

Har oppholdet i Namibia hatt betydning for ditt engasjement, ditt verdisyn og eventuell handlinger i etterkant?	
Ja	77
Nei	6

Til spørsmålene om hvilken verdi oppholdet har hatt for den enkelte og om det har ført til (økt) engasjement og eventuelle handlinger, er følgende uttalelser karakteristisk for flere:

- Har fått et helt annet perspektiv på ting og økt kulturforståelse etter å ha sett hvordan folk i andre deler av verden lever. Hva som er viktig og hva som ikke er så viktig (39 svarte slik)
- En vekker å se AIDS med egne øyne og hvordan det ødelegger en person.
- Økt interesse for Namibia og situasjoner på det afrikanske kontinent.
- Grådigheten i vårt samfunn er blitt tydeligere for meg (flere svarte tilsv.)

Ida Lykre Holen i praksis ved et Hiv/Aids-senter i Katutura, Windhoek. Foto: Elizabeth Odberg

Noen har engasjert seg i konkrete handlinger, som for eksempel fire barnevernspedagoger som var i Namibia i 2004 og som deretter, sammen med to namibiske damer, startet et barne- og ungdomshjem for ti gutter i Windhoek. De tidligere studentene samler inn penger fra venner og familie for å holde hjemmet i gang og sørge for lønninger til de som jobber der. Hver år reiser minst én av dem til Namibia for å følge opp, inspirere og selv bli inspirert til å fortsette å opprettholde det forpliktende arbeidet.

For øvrig er det en rekke punkter som nevnes i svarene og som belyser betydningen av oppholdet i Namibia:

- Mange hevder de vil tilbake til Namibia, noen har allerede vært tilbake med familie og venner og hatt besøk av namibiske venner. Andre kan tenke seg å dra tilbake for å jobbe frivillig, enten i Namibia eller i et annet land i verden.
- Gjestfriheten flere har opplevd har fått dem til å reflektere over hvordan vi

nordmenn er i sammenligning. Har fått et mer nyansert og positivt inntrykk av Afrika enn elendighetsbildet som framstilles i media.

- Synes namibiene får mye ut av små ressurser, at materiell standard ikke betyr alt og at livsglede er uavhengig av materielle goder. Ser de store kontrastene mellom Norge og Namibia mht for eksempel utstyr og hjelpemidler i helse- og skolevesen.
- Noen peker på at de er blitt mye flinkere i engelsk, at de er blitt mer bevisste på å gi penger til innsamlingsaksjoner; de vil bidra, har skaffet seg fadderbarn for å kunne gi noe til noen, er aktive i Amnesty osv.
- Når det gjelder det rent faglige utbyttet av praksisperioden i Namibia, spriker svarene fra at de fikk enormt mye ut av det til at det utbyttet nok hadde blitt mer i Norge, men at det kompenseres ved alt annet de fikk ut av oppholdet. Dette varierer med ulike fagområder og i hvilken grad de selv tok initiativ, var

aktive og interesserte.

- For noen var det negativt å oppleve at etiske retningslinjer de er vant til fra Norge, ikke ble praktisert på samme måten i Namibia, for eksempel mht til taushetsplikt og respekt for pasienter/barn. At fysisk avstraffelse fremdeles eksisterer i skolen, er et sjokk for mange.
- De kom opp i mange både etiske og praktiske dilemmaer, følte det var en "tøff" praksis hvor det ble stilt store forventninger til dem, at de måtte stå på egne ben og ble tvunget til å tenke kreativt og alternativt.

Om det fantes noen som reiste til Namibia fulle av fordommer og negative holdninger overfor afrikanere, er det ingen som melder at oppholdet og erfaringene har forsterket slike holdninger.

Konklusjon

Stig Lagerløv og Lisbeth Syvtersen underviser i kroppsøving ved St. Francis barneskole i Tsumeb i 1999. Til venstre i bildet sees rektor Max Johnson. Foto: Birgit Andresen.

Vurdert ut fra svarene på spørreundersøkelsen, kan en slå fast at studentenes opplevelse og erfaring med praksis/feltarbeid i Namibia er altoverveiende positiv. Den er en klar indikasjon på at hvor viktig det er å fortsette å gi

norske studenter mulighet for å bli eksponert for namibisk arbeidsliv og kultur. Det at de tilbringer store deler av oppholdet i samspill med kolleger i samme fagfelt, men med til dels andre sosiale og etiske koder enn de er

vant til, utvikler studentene i stor grad på det personlige plan, i variert grad på det faglige.

Uttalelsene fra studentene viser at mange ble inspirert til videre utdanning for å kvalifisere seg for arbeid i en bistandsorganisasjon med mulighet for å gjøre en innsats andre steder i verden, arbeide med innvandrere eller andre flerkulturelle i Norge.

Mange skriver også at de er blitt mer tolerante, imøtekommende, nysgjerrige og åpne overfor nye landsmenn og bruker erfaringene fra Namibia aktivt i sitt nåværende yrke

I nært samarbeid med høyskolene og deres partnere i Namibia vil vi fortsette å utvikle og perfektionere forberedelser og tilrettelegging også for framtidige studenter.

Vedlegg

Vedlegg 1 - spørreskjema

Vennligst svar på spørsmålene og skriv mer utfyllende der det er aktuelt.

- Kjønn:
- Alder:
- Hvilket studium var utgangspunktet for ditt praksisopphold/feltarbeid i Namibia?
- Hvilken høyskole studerte du ved?
- Når var du i Namibia (årstall)?
- Nåværende yrke:

1) Utdanningsvalg

- Har oppholdet i Namibia påvirket ditt videre utdanningsvalg? Ja/nei
- Hvis ja, hvorfor:
- På hvilken måte:

2) Yrkesvalg

- Har oppholdet i Namibia påvirket ditt yrkesvalg? Ja/nei
- Hvis ja, hvorfor:
- På hvilken måte:

3) Verdi

- Hadde oppholdet i Namibia en verdi utover det en praksisperiode i Norge ville ha gitt? Ja/nei
- Hvis ja, på hvilken måte:

4) Engasjement/handlinger

- Har oppholdet i Namibia hatt betydning for ditt engasjement, ditt verdisyn og eventuelle handlinger i etterkant? Ja/nei
- Hvis ja, utdyp nærmere:

Vedlegg 2 - oversikt over antall studenter og fagkretser

	Antall svar i alt		Sosio- nom		Ergote- rapi		Førsko- lelærer		All- mennlæ- rer		utvi- klings- studier		barne- vern		Syke- pleier		Andre	
2008	13	86	1	4	-	-	3	10	2	6	2	18	2	10	3	36	-	2 rad
2007	17		2	9	1	5	2	12	3	14	2	2	4	20	3	38	-	-
2006	8	90	2	9	-	5	1	16	1	11	-	16	2	13	1	26	1	3
2005	17		-	17	1	6	1	15	5	13	4	16	1	13	3	27	3	5 fysio, 2 pp, 2 rad
2004	14	82	5	16	1	6	-	6	2	12	-	-	3	6	2	33	2	2 rad
2003	4	52	-	8	1	4	-	-	1	7	-	-	-	3	2	16	2	4 rad
2002	3	47	-	13	-	-	1	5	1	9	-	-	-	-	1	18	1	2 rad
2001	5	34	-	9	-	-	-	5	1	6	-	-	-	-	4	14	4	-
2000	0	10	-	-	-	-	-	2	-	3	-	-	-	-	-	2	-	3 vern
1998/99	5	11	-	-	-	-	-	2	3	5	-	-	-	-	2	4	2	-

Vedlegg 3 – personlige erfaringer fra Birgit Andresen

Personlige erfaringer med studenter og høgs- skoler gjennom 12 år.

Siden jeg startet som leder for ”Prosjekt Bru- bygging” i 1997, en stilling som senere ble til informasjons- og nettverkskoordinator i Na- mibiaforeningen, var det innenfor denne stil- lingen at praksisen med å sende studenter til Namibia startet. Den har, som undersøkelsen viser, utviklet seg betraktelig opp gjennom årene.

Det har vært nært samarbeid med kontakt- personene på de norske høgskolene, likeledes med deres samarbeidspartnere i Namibia. Det har vært organisert seminarer både i Norge og i Namibia for at partnerne skulle treffe hverandre på tvers av fag- og høgskolene for å drøfte temaer av felles interesse; nemlig å sende norske studenter til Namibia. Disse treffene har det vært god oppslutning om og vi har fått konstruktive innspill i forkant og positive reaksjoner i etterkant. Flere tverrfag- lige høgscolekontakter er knyttet takket være studentutvekslingen.

Namibiaforeningen har representert stabili- tet og kontinuitet og vært et fast punkt når det har vært utskiftninger av internasjonale koordinatore/kontaktpersoner ved høgsko- lene, og vi har hatt møter med alle enten på de respektive høgskolene eller ved at de har kommet til Elverum og deltatt på kurs sammen med studentene. Vi har utelukkende gode erfaringer og åpen dialog med de norske høgskolene.

Det er Namibiaforeningens oppgave å finne egnede praksisplasser i Namibia og etablere kontakten mellom institusjonene og hver enkelt avdeling på høgskolene samt sørge for at de skriver og undertegner avtaler. Slike av-

taler må begge parter kunne vise til overfor namibiske myndigheter.

I tillegg til at jeg naturligvis traff samtlige studenter på kurs før de reiste til Namibia, har jeg også truffet en god del av dem igjen mens de var i Namibia og jeg var der på tje- nestereiser. Derfor har jeg fått mange uttalel- ser fra studenter som styrker og bekrefter det som kommer fram i spørreundersøkelsen.

I løpet av de siste ti årene har Namibia- foreningen etablert gjestehus i tilknytning til kontoret i Windhoek, etter hvert med 16 sengeplasser; et sted som stadig blir mer populært å bo for de som har praksis i byen, men også midlertidig for de som skal videre til andre praksissteder. På den måten har både jeg og de andre ansatte i foreningen hatt en god del med enkelte studentgrupper å gjøre og kunnet danne oss et inntrykk av hvordan de har hatt det.

Det har også vært interessant å merke hvor- dan studentene ganske raskt finner seg til rette og blir trygge i nye omgivelser og en ny kultur. Erfaringen viser for øvrig at det bør være minst to studenter som reiser sammen til et sted, om de ikke nødvendigvis har prak- sis i samme skole, barnehage eller sykehusav- deling.

To av studentene som svarte på spørreskjema- et, sier at de bevisst søkte seg til en høgscole de visste samarbeidet med Namibiaforenin- gen; for på den måten ville de ha en mulighet for praksisperiode i Namibia. Den samme tilbakemeldinga har vi fått fra flere høgsco- lehold også. Jungeltelegrafene har tydeligvis tikkert inn mange positive meldinger!

Uten at jeg har oversikt over antallet, kan jeg nevne at opptil flere av de norske studentene har funnet namibiske kjærester, fått barn og blitt samboere eller gift. Noen har slått seg ned i Norge med sin namibiske partner og noen i Namibia. Mange har vært tilbake en-

ten alene eller sammen med familie og ven- ner, og en del fikk besøk fra Norge i løpet av oppholdet. Noen er blitt medlemmer av Na- mibiaforeningen, og mange er nok blitt gode ambassadører for Namibia i Norge.

Ei gruppe startet eget sted på Facebook for studenter som har vært i, eller skal til Nami- bia, og jeg vet det er en del av de som var sammen i Namibia, som møtes jevnlig og har god kontakt etter felles opplevelser og erfari- nger. Slike tilbakemeldinger er oppmun- trende når en er med på å legge til rette for at de skal få en annerledes og utfordrende prak- sisperiode enn de ville ha fått i Norge.

Namibiaforeningen er et godt redskap for høgskolene for å få til meningsfylte og an- nerledes praksisperioder for studenter, og re- sultatene av undersøkelsen viser at oppholdet har langtidsværdi for deltakerne og bidrar til deres personlige utvikling.

Til slutt blir det utfordrende spørsmålet: er det mulig for Namibiaforeningen å gjøre mer nytte av studentene etter endt opphold?

Birgit Andresen

Kontaktinformasjon:

Postadresse: Pb 369, 2403 Elverum
Besøksadresse: Sven Morens v 7, 2408 Elverum
Telefon 62 41 36 22
post@namibiaforeningen.no
www.namibiaforeningen.no

Svein Ørsnes, daglig leder
Birgit Andresen, info- og nettverkskoordinator
Vidar Østlie, økonomiansvarlig

Tlf 934 85 814 - svein@namibiaforeningen.no
Tlf 934 85 813 - birgit@namibiaforeningen.no
Tlf 934 85 812 - vidar@namibiaforeningen.no

Kontor/gjestehus i Windhoek:

namas@mweb.com.na
Telefon 00264 61 220082